

תת"ע 13391/08/22 - מדינת ישראל נגד משה ליכט

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 13391-08-22 מדינת ישראל נ' ליכט
תיק חיצוני: 20251040547

בפני	כבוד השופטת שרית קריספין
מאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד הירשמן
נגד	
נאשם	משה ליכט

פסק דין

ביום 13.12.22, בתום שמיעת הראיות בתיק, הוריתי על זיכוי של הנאשם. להלן נימוקי הזיכוי:

הנאשם זכאי מחמת הספק

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 2.6.22, הזמנה לדין וכתב אישום (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 67(א) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961, בנסיבות מחמירות של קרבה מסוכנת להולך הרגל.

ביום 10.11.22, התייצב הנאשם בבית המשפט, כתב האישום הוקרא בפניו והוא כפר באישום המיוחס לו וטען: "הכביש היה ריק, בלי מכוניות ובלי בני אדם. הגיעה אישה מהצד והיא התחילה לרוץ. אני הייתי על המפגש של המעבר החצייה, היא רצה ואני המשכתי לנסוע, עברתי, והיא המשיכה לרוץ, כאילו לא ראתה בעיניים. לי לא היתה כל אפשרות לעצור ולתת לה לעבור. אני לא מודה".

ביום 13.12.22, נשמעו הראיות בתיק.

מטעם המאשימה, העיד רס"ר איבהרהים פואז, עורך הדו"ח והוגשו הדו"ח שסומן ת/1 וסרטון מצלמת גוף, שסומן ת/2.

מטעם ההגנה, העידו הנאשם ואשתו, הגב' דפנה ליכט, שהייתה עמו ברכב, במועד העבירה.

פרשת התביעה

על פי גרסת המאשימה, ביום 2.6.22, בסמוך לשעה 10:18, נהג הנאשם ברכב בבני ברק, ברחוב השומר, מכיוון דרום לכיוון צפון ובהגיעו בסמוך לצומת עם רחוב הרב שפירא ולמעבר החצייה המסומן במקום, נצפה על ידי העד כאשר הוא

ממשיך בנסיעה רצופה ואינו מאפשר להולכת רגל, שחצתה את מעבר החצייה האמור, מכיוון מזרח למערב והגיעה לפס השלישי מבין שישה, להשלים חצייתה בבטחה ונאלץ לסטות שמאלה, על מנת שלא לפגוע בה. הולכת הרגל נרתעה לאחר בבהלה והמשיכה בחצייה, רק לאחר שרכב הנאשם חלף על פניה.

העד הורה לנאשם לעצור את הרכב, תוך שמירה על קשר עין רצוף עם הרכב, הסביר לו את מהות העבירה ורשם מפיו את הדברים הבאים: "תגובה ראשונית: היא קפצה למעבר החצייה. תגובה משנית: לא עשיתי שום עבירה".

ב-ת/2 ניתן לראות את המתואר בעמוד 3 לפרוטוקול, שורות 8 עד 14.

העד נחקר בחקירה ראשית והשיב כי לפעמים יש במקום שתי ניידות אבל השוטרת שנשמעת בסרטון, לא הייתה איתו. בחקירתו הנגדית, נשאל העד הוא מסביר את זה שהנאשם לא פגע בהולכת הרגל, אם זו הגיעה לפס השלישי והשיב כי הנאשם סטה בפתאומיות שמאלה על מנת שלא לפגוע בה.

פרשת הגנה

הנאשם העיד להגנתו ועל פי גרסתו נהג במקום האמור, אך בהגיעו למעבר החצייה שבנדון, לא היה אף אחד שהתכוון לחצות ואילו הולכת הרגל הגיעה בפתאומיות, עם עגלת תינוקות והתפרצה לגבול מעבר החצייה, לאחר שהנאשם היה כבר על גבי מעבר החצייה.

הנאשם נחקר והשיב כי לא עצר את הרכב אבל האט, ראה שאין איש והמשיך בנסיעה ואילו הולכת הרגל התפרצה לכביש.

עדת ההגנה, הגב' ליכט, העידה כי ישבה לצדו של הנאשם וכי לה עצמה יש רישיון נהיגה שנים רבות. לגרסתה, כאשר הגיעו למעבר החצייה, אף אחד לא עמד על מעבר החצייה או על המדרכה והולכת הרגל הגיחה מרחוב שמסתיים כשני מטרים ממעבר החצייה, עם עגלת תינוק ופשוט "דהרה" אל מעבר החצייה, מבלי לעצור לרגע והנאשם לא יכול היה לעצור את רכבו. לדבריה, פנתה לרשות המקומית על מנת לקבל תיעוד מצולם של האירוע, אך ללא הצלחה.

העדה נחקרה והשיבה כי הנאשם לא עצר לפני מעבר החצייה, אבל נסע באיטיות רבה.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את הצדדים, בחנתי את הראיות, לא אוכל לקבוע במידה הנדרשת בהליך פלילי, כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

כמפורט בפרוטוקול הדיון, התברר כי במקום נכחה שוטרת נוספת, ששוחחה עם הנאשם והתייחסה לעבירה ולהשלכותיה ולפיכך, אני דוחה את טענת עד התביעה, כי השוטרת לא נטלה חלק באירוע.

המאשימה, מסיבותיה, בחרה שלא לצרף את השוטרת כעדת תביעה בתיק וברי, כי להחלטה זו יש משקל ומשמעות-

חוסר ראייתי מצד המאשימה ותימוכין בגרסת הנאשם.

הנאשם ועדת ההגנה מטעמו עמדו על גרסתם ועדותם בבית המשפט עשתה עלי רושם אמין ביותר.

לאור כל האמור לעיל, החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

ניתן היום, א' טבת תשפ"ג, 25 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.